

Marjan, Kasper en dochter Kato op hun zelf geplaatste oude Bruynzeel keuken. Het grote gehamerde dienblad werd meegenomen uit Marrakesh.

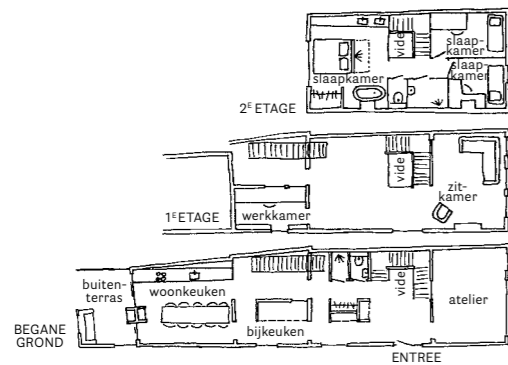
Het huis met de varkentjes

Dat klinkt als een vrolijk kinderboek, het is het waargebeurde woonverhaal van Marjan en Kasper, waarin zij van een oude varkensslachterij hun droomhuis maakten.

STYLING **CLEO SCHEULDERMAN** | FOTOGRAFIE **JAMES STOKES** |
TEKST **CARLA ROBBEN**

De grote woonkeuken beneden is het hart van het huis. Een wand van de benedenverdieping werd helemaal zwart gemaakt. Marjan: 'Ik heb niet zoveel met kleur op een wand, maar zwart als tegenhanger voor het vele wit in huis vond ik mooi. Zwart-wit is tijdloos en geeft een mooi grafisch effect.' De trap is van Metaalindustrie Zaanstad.

De bewoners

WIE Marjan Koning (36, eigenares B&B Studio-Koning, www.studio-koning.nl), Kasper Stokman (37, piloot) en Kato (4)

WAT Verbouwde voormalige varkensslachterij uit 1898

WAAR Haarlem

HIER SINDS 'In 2007 trokken we in het woonhuis boven de slagerij'

WOONSTIJL 'Een mix van industrieel en klassiek'

Elke stad heeft ze, van die geheime plekken die vanaf de straat onzichtbaar zijn. Waar zich achter oude, vaak onopvallende gevels bijzondere huizen schuilhouden met daarachter weer verrassend grote tuinen. Kasper en Marjan vonden zes jaar geleden zo'n verborgen juweel in een levendige straat in het centrum van Haarlem: een voormalige varkensslachterij met bijbehorende slagerij en woonhuis. Een ruim pand, dat in hun ogen de belofte van een nieuwe bestemming in zich had: een gezinshuis mét een heerlijke tuin en een garage.

Het was meteen raak

De stenen varkentjes aan de gevel herinneren aan vroeger tijden. Het pand werd in 1898 gebouwd als varkensslachterij. Al meer dan veertig jaar worden hier geen dieren meer geslacht, maar de slagerij is nog volop in bedrijf wanneer Kasper en Marjan met de makelaar gaan kijken. Kasper: 'De slager en zijn vrouw woonden boven de winkel. Er lag mintgroen tapijt op de vloer en de muren waren bekleed met zalmroze behang. Totaal niet onze stijl en toch was het meteen raak.' Marjan: 'Dat er van alles moest gebeuren was duidelijk, maar daar zagen we niet tegenop. Ons vorige huis in Amsterdam-Noord hadden we zelf opgeknapt. Dat gingen we niet nog een keer doen, deze keer zouden we de hele verbouwing laten doen.'

Licht, lucht en lange zichtlijnen

Marjan en Kasper kopen het pand en trekken in het woonhuis boven de slagerij. Ze vragen vergunningen aan, denken na, tekenen, overleggen met een bevriend architect en denken nog meer na. Marjan: 'De procedure voor het wijzigen van de bestemming van de benedenverdieping heeft bijna een jaar geduurd. Dat gaf ons de tijd om goed over alles na te denken. We ontwierpen door tot de laatste details: stopcontacten, deurkrukken, doucheputjes...' Marjan en Kasper leggen hun plannen neer bij een aannemer. Maar dan komt de offerte. Kasper: 'Het waren toen, voor de crisis begon, nog hoogtijdagen dus ze vroegen enorme bedragen.' Marjan: 'Uiteindelijk hebben we besloten om toch het hele project zelf uit te voeren. Met onze eigen handen. En die van familie en vrienden. Alleen de constructieve elementen hebben we laten doen.' Zoals het plaatsen van de stalen constructies die nodig zijn om het ontwerp te realiseren. Het pand is twintig meter lang en vrij hoog. Om te voorkomen dat er donkere stukken in huis komen, maken ze het zo licht en open mogelijk. Marjan: 'Vandaar ook het dakraam en open trappenhuis.'

Het resultaat is dat er overal lange zichtlijnen zijn: je kijkt van voren naar achteren en van beneden naar boven door het huis. De architecten die ons hebben geholpen, Monique Vromans en George van Luit, noemen dat *stretched living*.

Een blijvertje, de tijdelijke keuken

Hoe je het ook doet: verbouwen kost veel geld. Dus toen het tijd werd om een keuken te plaatsen, was er geen budget voor een nieuwe. Marjan: 'Een vriendin van ons had net een huis gekocht en daar moest de keuken uit. Het was deze blauwe Bruynzeel keuken uit de jaren dertig. Wij sloopten hem er graag uit om er onze tijdelijke keuken van te maken. Een vriend had nog roestvrijstalen platen staan en daar is het blad van gemaakt. Nu vinden we onze 'tijdelijke' keuken zó leuk dat hij nog wel even blijft staan. De keuken geeft sfeer aan het hele huis. Het is een doorleefd exemplaar met gebruikssporen: niet perfect en dat maakt 'm juist zo mooi.' Kasper: 'Het is echt een woonkeuken die zich er goed voor leent om met veel mensen af te spreken. Naast het vieren van Oud en Nieuw en verjaardagen, hebben we hier al veel feestjes gegeven, gewoon omdat het kan.'

Met liefde voor de historie

De keuken zit op de plek waar vroeger de slachtplaats was. De tuin loopt achter het pand als een waaier uit. Het vermoeden bestaat dat het vee hier vroeger via de steeg werd binnen gebracht. Kasper: 'Op een verdieping in de slachterij stond een elektromotor die ooit in brand vloog waardoor het plafond hier helemaal zwartgeblakerd is. Wij vonden dat er mooi uit zien, maar iedereen raadde ons af het zo te laten. Ze waren bang dat er rotzooi vanaf zou blijven komen, maar dat valt heel erg mee. Het geblakerde plafond is, net als de varkentjes aan de gevel, een bijzonder historisch detail.' Marjan: 'De knechtenkamer is ook iets wat we wilden behouden. Waar vroeger de knecht van de slager woonde, in een kamertje op een soort tussenverdieping in de slachterij, hebben wij een werkkamer gemaakt.' Kasper: 'De slager en zijn vrouw komen geregeld bij ons langs om te buurten en naar het huis te kijken. Ze zijn blij dat wij met liefde voor de historie hebben verbouwd en ze zijn, net als hun drie kinderen die hier zijn opgegroeid, trots op het resultaat. En wij ook. Hier willen we oud worden.'

• Meer werk van George van Luit en Monique Vromans vind je op www.georgevanluit.nl en www.mvintbro.com.

De sfeer in de woonkamer op de eerste verdieping is een stuk klassieker dan beneden door de in Hongaarse punt gelegde parketvloer en glas-in-loodramen. De bank van Sur&Plus werd gekocht bij Urban Living in Haarlem. Vouwgordijnen van Luxaflex. Salontafels, poef en kussens komen van Homestede in Heemstede. Aan de muur hangt een portret van de bet-overgrootmoeder van Marjan.

“Zwart is een mooie tegenhanger voor het vele wit in huis”

“ De keuken heeft gebruikssporen, dat maakt 'm juist zo mooi ”

Kasper en Marjan verbouwden de gekregen Bruynzeel keuken uit de jaren 30 tot een perfect passend exemplaar. In deze ruimte ligt een zandcementvloer die werd afgewerkt met een laag epoxy. De tafels komen uit de familie, de vintage wire chairs van Bertioia werden gekocht in Frankrijk en de blauwe Eames kuipstoelen namen Marjan en Kasper over van een vriend. Spot van Modular. Bloemen van Mother Nature Flowers.

De trap van staal, hout en glas leidt vanuit de hal naar de woonkamer op de eerste verdieping en de slaapkamers op de zolderetage. Het staal werd geplaatst door staal- en constructiebedrijf Beugelsdijk en Van Kampen Bouwbedrijf, die ook de constructie van de rest van het huis heeft gedaan. De glazen balustrade en de houten treden plaatste Kasper zelf met hulp van vrienden en familie. Het oude wasbakje herinnert aan de historie van het pand. Hier waste de slager zijn handen voordat hij de trap op ging naar het woonvertrek. Kast van oma, stoeltje van de kringloopwinkel.

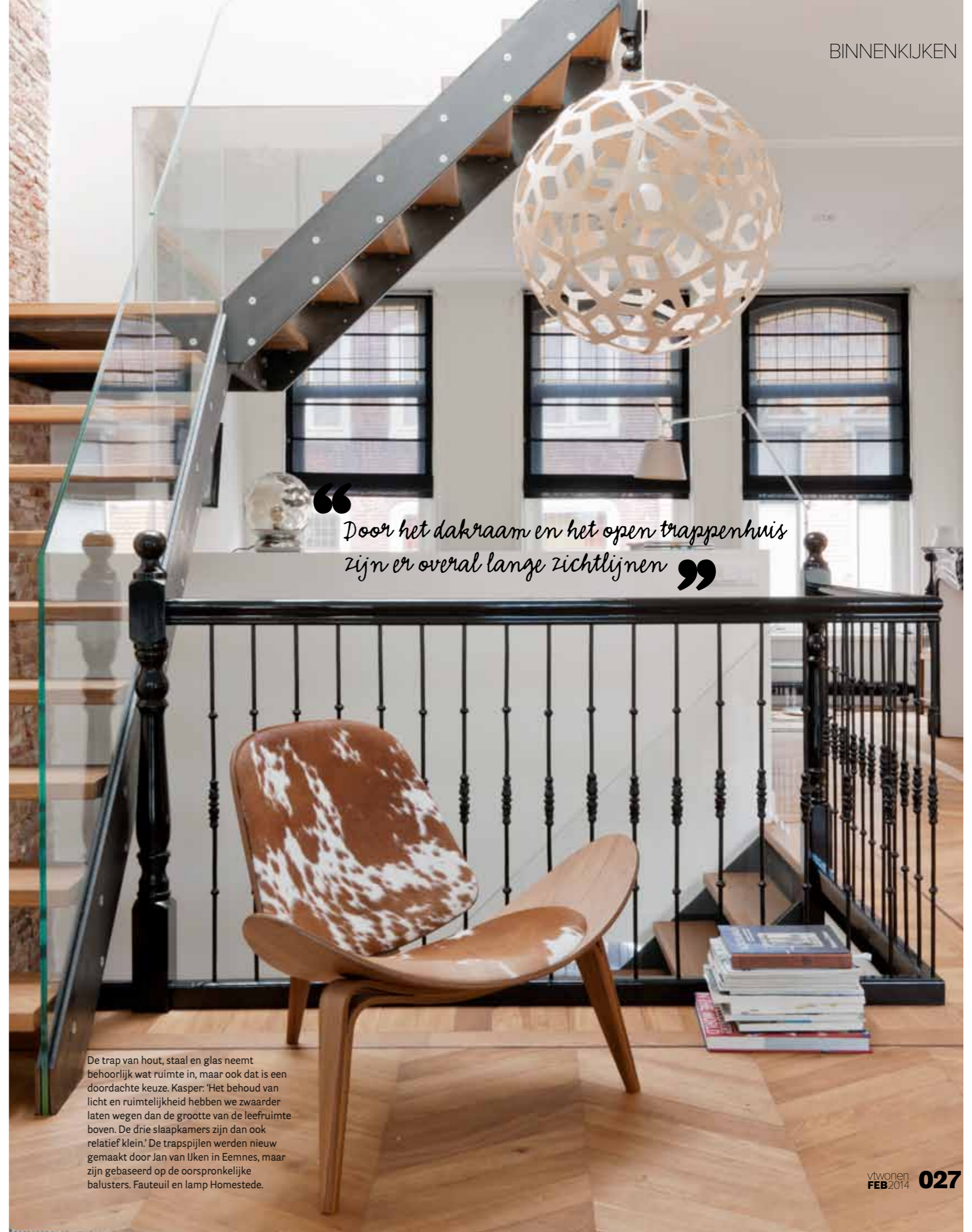
WOONIDEE Met een authentieke bakstenen muur benadruk je de historie van een pand. Het effect is stoer en industrieel.

WOONIDEE Door het toepassen van nieuwe én oude materialen en meubels creëer je een interieur vol contrasten.

Kasper: 'Onze woonsmaak is een mix van modern, industrieel en klassiek.' Het houten trappetje dat vroeger naar de kelder van de slagerij leidde, wordt nu gebruikt als opstap vanuit de werkkamer naar de woonkamer. Achter de schuifdeuren – gevonden op Marktplaats – gaan de wasmachine en droger schuil.

“ Door het dakraam en het open trappenhuis zijn er overal lange zichtlijnen ”

De trap van hout, staal en glas neemt behoorlijk wat ruimte in, maar ook dat is een doordachte keuze. Kasper: 'Het behoud van licht en ruimtelijkheid hebben we zwaarder laten wegen dan de grootte van de leefruimte boven. De drie slaapkamers zijn dan ook relatief klein.' De trapspijlen werden nieuw gemaakt door Jan van IJken in Eemnes, maar zijn gebaseerd op de oorspronkelijke balusters. Fauteuil en lamp Homestede.

Ook in Kato's kamer op de bovenste verdieping is het interieur een mix van stijlen. De primaire kleuren maken het verschil. Marjan: 'Het oude spiegelkastje en de lijst van oma schilderde ik, passend bij het Luxaflex rolgordijn en de Ikea prullenbak, geel om het palet toch wat in toom te houden.' Ledikant van Ikea, bureautje van de kringloopwinkel.

“
We ontwierpen door tot
de laatste details”

Tegen de notenhouten achterwand van het bed bouwde Kasper een glazen doucheruimte. Bad van het Finse merk Durat, kranen van Vola. Ledlampen Nimbus. Voor de kledingkast moeten nog deuren worden geplaatst. Marjan: 'Dat is ons volgende project.'